

4

tardor 08
revista
gratuïta

Art
Convivència
Transformació Social

casaorlandai

A FONTS

Sarrià cap al 1850

En motiu de l'exposició sobre el nucli històric, es recorda una altra exposició que van organitzar Els Blaus fa 55 anys, sobre el Sarrià antic.

PÀGINA 04

REPORTATGE

**La Casa Orlandai
i el diàleg intercultural**

Des del passat mes de maig, Hannah Hardy presideix l'associació International Women's Club of Barcelona, una de les entitats allotjades a la Casa Orlandai.

PÀGINA 03

GENT DEL BARRI

**Fra Valentí
Serra de Manresa**

Una llarga barba, ulleres rodones, una maleta i sempre, faci fred o faci calor, amb sandàlies. És un més dels molts veïns de qui no en sabem res, però que el barri no seria el mateix sense ells.

PÀGINA 08

PARENOSTRE DE LA PEDRA

Parenostre de la pedra,
de la pedra de basalt.
Sota l'aigua, pedra nostra,
no perdonis cap pecat.
Quan saludis les tortugues,
les que tiren endavant
perquè algú els ha fet entendre
que endarrere no s'hi val,
no cedexis, pedra-roca,
roca-muntanya gegant.
Entra a l'ull, fica't al fetge,
al pitet tan bavejat,
a la closca, al cul, a l'anus
que hipnotitza el personal.
Els nens que neden i volen
despullats al teu voltant
pensaran que han vist en pedra
tots els focs de Sant Joan.
Botifarres! Llufes! Crisis
dels deu i dels vuitanta anys!

DIAMANT

Amb els colzes repen-
jats a la taula
i la cara repenjada en els palmells,
tinc el cap lliure per reflexionar,
per brunyir el pensa-
ment, per endurir-lo,
per adonar-me que
tinc només la cara
repenjada en els palmells,
i repenjats els colzes
a la taula vella
i coixa dels malsons.

JORDI VINTRÓ

A FONTS

Sarrià cap al 1850

SARRIÀ 1850
Detall de la
maqueta feta per
Els Blaus l'any
1953, amb la part
corresponent a
la vila de Sarrià.
(Foto de Bran-
gulí cedida pel
CE Els Blaus)

|| **JESÚS MESTRE CAMPI.** Aquest octubre el Districte Sarrià-Sant Gervasi i Casa Orlandai presenten una exposició sobre "Sarrià. El núcli històric". Es vol presentar sobretot l'estudi "Modificació del Pla General Metropolita del Centre Històric de Sarrià" i que proposa una normativa de protecció urbanística del barri, aprovada per l'Ajuntament de Barcelona. Per localitzar i presentar en detall el "núcli històric" de Sarrià, s'ha fet una maqueta que evoca la que fa 55 anys van fer Els Blaus.

L'agost de 1953, en una circular enviada als socis, el Centre Excursionista Els Blaus empenia un repte agosarat: explicar als veïns i veïnes com era el «Sarrià antic», el poble que trenta anys abans s'havia convertit en un barri de Barcelona. L'estratègia per afrontar el repte es fonamentava en tres iniciatives: fer una maqueta del poble de cent anys abans; fer una exposició amb records, fotografies i objectes representatius dels darrers 100 anys; i editar un butlletí extraordinari, de fet un veritable llibre, amb aportacions de gent del barri i especialistes en el tema.

Peça central d'aquest repte va ser la maqueta «Sarrià 1850», una iniciativa —sembla ser— de Ramon Tort i Jordi Jové, però on també van col·laborar molt socis i veïns del barri. La recollida i preparació

Ara es pot plantejar el repte de fundar un Taller d'Història de Sarrià que, a més de seguir cercant documentació històrica, emprengui la tasca de la seva divulgació

de la informació va ser minuciosament ja que es va preguntar a molts avis i àvies sobre els seus records, de com eren els carrers, les cases.

Una font d'informació inesgotable va ser Lluïsa Calvó de Jové, també coneguda com l'àvia Jové, que recordava infinits detalls dels carrers i de les cases del poble. La maqueta es va fer en guix, se-

guint tècniques de pessebrisme molt arrelades a l'època, mesurava 3,5 x 4,5 metres i pesava uns 600 quilograms. Un cop acabada

l'exposició, es van fer gestions per dipositar la maqueta al Poble Espanyol de Montjuïc, on el Museu d'Història de la Ciutat conservava objectes dels seus dipòsits museogràfics. Tanmateix no és segur que la maqueta sortís en bon estat de l'edifici de Els Blaus, a la cantonada de Pedró de la Creu amb Bonaplata, on s'havia exposat. A causa de la seva gran mesura i elevat pes, es va haver de partir en diverses parts i la fragilitat del guix no va suportar el seu transport. Actualment, no hi ha cap menció d'aquesta maqueta als fons municipals. Els únics testimonis gràfics de la maqueta, doncs, són unes excel·lents fotografies realitzades per Brangulí.

En la preparació de l'exposició retrospectiva «Sarrià antic» es va aconseguir la col·laboració de moltes persones i institucions; segons un llistat de col·laboradors que es conserva a Els Blaus, van aportar documents el Monestir de Pedralbes, els convents de Sant

una àmplia distribució d'aquesta publicació.

La preparació de l'exposició va propiciar la relació de Els Blaus, sobretot a partir del seu president Jordi Ferrer, amb el director de l'Institut Municipal d'Història, Agustí Duran i Sanpere. Aquest facilità plànols i fotografies per a l'exposició, diverses vitrines on exposar els objectes recollits i el quadre a l'oli amb la representació de Jaume Piquet. També va fer gestions per conservar la maqueta al Poble Espanyol, i va participar en la inauguració de l'exposició el dia 4 d'octubre.

Mitjançant el mateix Duran i Sanpere va ser possible fer, el dissabte 3 d'octubre a un quart de nou del vespre, un programa de ràdio a Ràdio Barcelona sobre «Una síntesi històrica de la antiga vila de Sarrià», amb locució del mateix Duran.

En una circular del més de novembre, Els Blaus es fan ressò de l'èxit de l'exposició. També del suggeriment de molts socis del Centre, de

El Centre Excursionista Els Blaus empenia un repte agosarat: explicar als veïns i veïnes com era el «Sarrià antic»

Pere de les Puelles i dels frares Caputxins, l'Arxiu Històric de la Ciutat i la Unió de Mutualistes de Sarrià. Entre els particulars que varen deixar materials hi ha trenta-sis persones veïnes de Sarrià, moltes d'elles sòcies de Els Blaus. En total es van recollir 215 fotografies i gravats, i també s'exposà el diorama «Perspectiva del Desert de Sarrià» amb l'antic convent dels caputxins.

Per l'ocasió és va editar un número extraordinari del butlletí de Els Blaus, de més de cinquanta pàgines, també titulat «Sarrià antic». Va comptar amb col·laboracions d'entre altres, Josep Carner, Narcís Rucabado, Josep M. López Picó, F. Duran i Canyameres, Pere J. Bassegoda; i il·lustracions d'Obiols, J. Pla i J. Jovè i Gual. Del sumari ens informa que es fa un complet repàs a la història de Sarrià, a la seva geologia i toponímia del terme, glosses de diversos sarrianencs il·lustres i dels carrers del poble, entre altres temes. Es va procurar fer

veïns i veïnes del barri i de gent de fora de «constituir un fons de reserva de tot quan es pugui recollir d'interès respecte al Sarrià de temps enrere, i convertir-ho en el temps, en un Arxiu Històric de Sarrià». La Secció Cultural del Centre Excursionista Els Blaus ha dut terme, al llarg de molts anys, aquesta tasca fins a crear un valuós arxiu amb materials del propi Centre, però també de Sarrià. Des de la creació de l'Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, la tasca de Els Blaus és menys feixuga, ja que és una institució oficial qui ha de vetllar pel bon estat de conservació de la documentació que fa referència al barri. Ara, potser com una col·laboració entre Els Blaus, Casa Orlandai i altres institucions que hi estiguin interessades, es pot plantejar el repte de fundar un Taller d'Història de Sarrià que, a més de seguir cercant documentació històrica, emprengui la tasca de la seva divulgació.

MAQUETA DELS BLAUS
La maqueta sencera «Sarrià 1850», feta en motiu de l'exposició «Sarrià antic». Era de grans dimensions i en la seva elaboració van participar molts veïns del barri.
(Foto de Brangulí cedida per el CE Els Blaus)

Reproducció del fragment final del programa de ràdio «Una síntesi històrica de la antiga vila de Sarrià», facilitat per Amèlia Poves, arxivera de l'Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi. En l'original, alguns paràgrafs estan ratllats, encara que no en coneixem el motiu:

« <...> La presència de Sarrià en la història de Barcelona es constant i onde més en el capítol militar por ser punta natural de entrada al llano una vez salvada la cresta de Colcerola.

<paràgrafs ratllats> De la «fortalesa e parroquia de Sarrià» se habla en un documento de 1472 durante la guerra contra Juan II en la que la villa y el recinto de Pedralbes se vieron afectados por su indefensión en aquellas circunstancias bélicas. En pedralbes se firmaron las capitulaciones de tregua más que de paz entre el rey y la ciudad. Desde Pedralbes habia dirigido el rey las operaciones finales contra Barcelona. En Pedralbes y Sarrià se alojaron también antes de la guerra dels Segadors, un contingente notable de tropa castellana.

En la torre sarrianea de Llorenç Lladó, donde estaba aposentado el bastardo de Felipe IV Juan José el primer «pronunciamiento» militar de la historia de España. Desde Sarrià se disponían en 1697 las tropas castellanas a atacar Barcelona, ocupada por los austríacos de Darmstadt, y lo mismo, después de iniciada la guerra de Sucesión, el mariscal de Tessé en 1706, y el duque de Populi en 1713.

Y todavía en el siglo XIX Espartero dirigía desde allí en 1842 el ataque contra la ciudad sublevada y allí se hacían fuertes a su vez los sublevados del Xic de les Barraquetes en 1874. <fi dels paràgrafs ratllats>

Sim embargo es desde mediados del pasado siglo que Sarrià va acercándose cada vez más a Barcelona. En 1835 para dirigirse a Sarrià era preciso tomar la tartana; pero en 1858 en el proyecto de ensanche de Barcelona del ingeniero Cerdà aparece ya indicado el proyecto del ferrocarril. En 1878 la comunicación con Barcelona se hacia por tranvía de caballos, en 1881 llegaba a Sarrià el tren de vapor y a principios de nuestro siglo este era substituido por el eléctrico.

En 1864, logró Sarrià la canalización de las aguas de Vallvidrera y en 1877 la conducción de gas. Entretanto se habían segregado de Sarrià los núcleos urbanos de Sant Gervasi y de las Corts, aquel en 1714 y este en 1836. La absorción de ambos a finales de siglo pasado por el municipio barcelonés era un presagio de la suerte que le esperaba a Sarrià.

La agregación definitiva de la antigua villa a Barcelona, la última señalada en el crecimiento de nuestra ciudad, tuvo lugar en 1923. Y lo más interesante que a este respecto puede decirse es que si Sarrià pereció administrativamente, no pereció su personalidad espiritual.

La antigua villa forma parte, indudablemente, de la gran ciudad y allí han fructificado muchos de los esfuerzos espirituales, literarios y artísticos, que califican a nuestra Barcelona, pero... sigue siendo Sarrià.»

EL DESERT
Detall de la maqueta amb l'ermita de Santa Eulàlia, al Desert de Sarrià.
(Foto de Brangulí cedida pel CE Els Blaus)

EXPOSICIÓN
Vista general de l'exposició «Sarrià antic», de 1953. (Foto CE Els Blaus. Agraïm a Sofia Daura, Antoni Mañé i a la gent de Els Blaus les facilitats que ens han donat a proporcionar informació i materials gràfics per redactar aquest article)

DE SARRIÀ

Moviments a Sarrià

D'ençà de l'última publicació de la Revista O al barri de Sarrià hi ha hagut certs canvis en el panorama dels moviments socials. Alguns dels espais de trobada d'aquests han patit el seu tancament; trobem per exemple, el tancament de l'ateneu de joves okupat l'Esquerda, situat al carrer Cornet i Mas. El present article però, vol ser un record de l'Ateneu Popular de Sarrià; aquest espai ha estat seu de diversos col·lectius com són la Cooperativa de Consum Responsable Germinal, la Comissió de Festes Alternatives i la pròpia assemblea de l'Ateneu Popular de Sarrià. A finals d'abril del present any es va fer la festa de tancament per celebrar els seus anys d'existència (no pas el seu tancament) i es van realitzar un seguit d'actes a la Plaça Major i a la de St. Vicens de Sarrià. Varen ser actes festius que van aglutinar a força veïns i veïnes demostrant el suport amb el qual comptava el projecte. Tot seguit mostrem la transcripció del manifest que es va llegir en l'acte del seu tancament.

"El passat mes de maig, va tancar definitivament les portes l'Ateneu Popular de Sarrià situat al carrer Clos de Sant Francesc 3-5. Durant més de set anys aquest espai, ha estat seu de la cooperativa de consum biològic Germinal-Sarrià i del propi col·lectiu de l'Ateneu Popular. Al llarg de tot aquests anys l'Ateneu ha intentat dinamitzar políticament la Vila de Sarrià des d'un vessant crític amb l'estatus quo vigent, tot aportant idees transformadores que permetin una societat més justa i igualitària. En aquesta línia les activitats de l'Ateneu han passat dels vídeo fóruns als debats oberts, dels monòlegs als putxinel·lis, fins a les exposicions o petites actuacions musicals... tot plegat sense oblidar la funció de punt de trobada que per la gent amb esperit crític i que no convergeix amb rodes de molí ha suposat l'espai de Clos de Sant Francesc.

Ara, però, tot això s'ha acabat.

Han estat diverses les causes que han precipitat aquest final, la principal la no renovació del contracte de lloguer. Aquesta però, no ha estat una causa aïllada ja que hi ha hagut diferents elements que hi han influït. Per un costat la intolerància de determinats veïns (que malauradament cada cop proliferen més a la Vila), que consideren Sarrià un barri d'Alt "Standing", on quant més pagues més tens dret a imposar el teu model de vida, on el so d'una guitarra és motiu per trucar a la Guàrdia Urbana. Nosaltres entenem que la vida associativa (molts cops tan sols quatre o cinc persones xerrant) d'un col·lectiu pot ser molesta per algú, però davant d'això sempre hem tingut una actitud oberta i dialogant. Davant d'això el que hem rebut han estat crits i "sabatotges" (continuament ens han fet malbé panys i algun cop ens han tallat la llum...). Segurament l'Ateneu ha estat una víctima més, d'un model, de la Barcelona de disseny, on tot ha de ser 'guapo', i 'fashion', on no es pot jugar ni a pilota a les places, on qui no traga és perseguit i reprimt. I és que un altre factor important pel tancament de l'Ateneu ha estat la intransigència de la Seu del Districte de Sarrià. D'ella hem rebut la prohibició constant de fer activitats dins el nostre espai (no podiem fer el mínim soroll, ni aplaudir) i darrerament també a les places de la Vila (sabíeu que fer una calçotada a una plaça és delictell!).

Però malgrat la baixada de persiana de l'espai que ocupàvem a Clos de Sant Francesc, això no deixa de ser res més que el tancament d'un espai físic. És cert que dins, hi queden molts somnis, il·lusions i esforços... però les nostres ganes de lluitar i d'aconseguir un barri més viu

A l'esquerra, full volant convidant a la festa que va organitzar l'Ateneu Popular a la Plaça Major. A la dreta, una reunió Centre Social Okupat de L'Esquerda. A sota, actors i actrius de l'Elenc Teatral J. V. Foix.

i combatiu, continuen vives dins nostre.. Així per exemple la Cooperativa Germinal ja ha trobat un nou espai (al carrer Pedró de la Creu), on desenvolupar la seva activitat i de ben segur que el col·lectiu de l'Ateneu seguirà present i removevent consciències per les places i carrers de la nostra Vila.
Salut!"

ATENEU POPULAR DE SARRIÀ

L'Esquerda

II **ESBERLA**

La nit del 24 d'abril, l'Assemblea de Joves de Sarrià, l'Esberla, vam alliberar l'espai que restava en desús al carrer Cornet i Mas núm. 9. Les obres de rehabilitació es van iniciar i van durar un parell de mesos i finalment vam obrir el casal de joves al públic. Un espai autogestionat, on el jovent del barri s'hi poguéis trobar i on organitzar activitats per les veïnes d'un barri de caràcter dormitori, el model el qual no ens agrada.

Al cap de poc va començar un procés judicial. Tot i així sense aquest haver acabat la matinada del 26 de juny, sense previ avís, els propietaris de l'immoble on estava situat el casal popular de joves de Sarrià, l'Esquerda, van entrar-hi il·legalment i en van tapiar tots els accessos. Aquest és un acte il·legal perquè no existia cap ordre judicial que els acredités l'entrada, ja que el cas es trobava encara pendent de judici. Tot i així, el nostre projecte, no acaba aquí per molt que ens tanquin un i dos locals tenim molt clar que la repressió és una resposta a la nostra lluita diària, que molestem, però que no ens faran retrocedir. L'Esquerda va tenir poc temps de vida, però el nostre projecte ja porta 7 anys en marxa. El projecte d'un jovent crític, conscient i compromès, que lluny de deixar-se portar pels esdeveniments actua sobre el seu dia a dia. Sarrià viu i combatiu!

Ampliació de la Caseta

II **GEMMA FONT**

Cedre és una associació sense ànim de lucre que neix l'estiu de 2000, fruit de les iniciatives promogudes des dels Caputxins de Sarrià en el marc de l'acció solidària i social en el tercer i quart món, i especialment del voluntariat d'un grup de joves dins la presó de la Trinitat. Des d'aleshores, l'entitat canalitza l'acció social vers els joves amb més risc d'exclusió social, els joves de les presons i majoritàriament immigrants. Cedre dona suport a persones amb greus carències personals i amb manca de recursos suficients per al seu desenvolupament dins la societat i a la vegada, promou i dinamitza la inclusió social a Barcelona d'aquests nois (treballant des del barri de Sarrià).

La tasca de l'Associació Cedre es concreta en:
-Visitar interns del Centre Penitenciari de Joves.

-Acollir i acompanyar en l'itinerari d'inserció, joves procedents de centres penitenciaris, de centres tutelats, o joves immi-

grants sense família ni recursos. Aquest acolliment es du a terme en el recurs socioeducatiu anomenat La Caseta.

-Sensibilització social a través de xerrades i activitats.

És per aquests motius que el fet de tenir un recurs d'acollida, perquè els interns puguin beneficiar-se'n i sortir de l'centre penitenciaris no són gaire nombrosos i sobretot van dirigits a gent amb recursos i suport familiar extern.

El fet que volem donar a conèixer és que gràcies a la cessió d'uns nous espais per part del Convent dels Caputxins, aquest any 2008, la Caseta ha pogut dur a terme unes obres d'ampliació durant els mesos de juliol, agost i setembre i a partir d'ara, passarem a tenir 6 places enlloc de 4 com fins ara. Us anunciem que durant el mes d'octubre inaugurem la nova Caseta!!!!!!

La nostra entitat es troba situada als Caputxins de Sarrià, al carrer Cardenal Vives i Tutó núm. 2 de Sarrià, i agraïm que les persones interessades en conèixer més a fons, col·laborar amb nosaltres, ja sigui fent-se sòcia, fent-se voluntària... es posin en contacte amb nosaltres per telèfon al 93 204 34 58, demanant per Gemma Font, o bé a través de la pàgina web:

www.caputxins.cat/serveis/cedre/index.htm

DE CASA ORLANDAI

La música del Tango

II **MARCEL OLIVERES**

El passat 22 de maig s'omplí de gom a gom la sala J.V. Foix en motiu de l'acte "La música del tango". La banda d'artistes liderada per Eduardo Braier ens va oferir un acte multidisciplinar que combinava música amb dansa i poesia. La sala d'actes va respirar ambient 'porteño' durant les dues hores d'actuació en què es va fer un repàs de la història del tango des dels seus orígens fins a la "Guardia Nueva" passant, fins i tot, per la nostra Barcelona. Més de cent persones van seure a la sala gaudint del recorregut històric amb emblemàtics tangos, il·lustrats fotogràficament, que ens mostraven la seva història. Una parella

Cançons de Cabaret

II **JESÚS MESTRE CAMPI**

La nit de la revetlla de Sant Pere era prou càlida com per gaudir del clima mediterrani a l'aire lliure. I el pati de Casa Orlandai s'havia engalanat per rebre un gran espectacle: el recital de Cançons de Cabaret de la mezzosoprano Maria Dolors Cortès, acompanyada de Joan Lluís Jordà al violí i Carles Puig al piano; Frederic Sesé, pedagog musical, feia la presentació i contextualització de cada tema. L'escenari evocava l'ambient de cabaret dels anys vint i el programa va fer un exhaustiu repàs a les diferents formes d'aquest gènere musical: com a introducció, cançons de Carlos Gardel que et portaven al plat fort del concert, les magnífiques cançons de Kurt Weill excel·lentment interpretades per Cortès. La segona part es va dedicar a les cançons immortalitzades per Edith Piaf, de diversos compositors, i el concert va acabar amb un recull de temes de cabaret català, com ara «El vestit d'en Pasqual», «Els tres tombs de Sant Antoni» o la popular «Remena, nena!». Una vetllada exquisida que va permetre augmentar molt el nivell de qualitat de la proposta cultural de Casa Orlandai. No cal insistir: Maria Dolors Cortès va estar magnífica, tant en la interpreta-

de ballarins (Osvaldo i Graciela) van fer diverses aparicions animant i deixant bocabadat el públic davant d'un altíssim nivell artístic i una estètica molt ben treballada que deixava palès que a Barcelona no hi falten artistes argentins que puguin divulgar la seva cultura amb la qualitat que es mereix. L'espectacle ens va explicar que el tango no és només un ball, sinó que un estil multidisciplinar on s'hi mescla literatura, dansa, bona música i molta passió.

Els contes de Jorge Bucay

II **MARIA BASCOMPTE**

El passat 23 i 24 de maig del 2008, la companyia de teatre amateur Elenc Teatral J.V. Foix, va representar a la Casa Orlandai l'espectacle teatral Un lugar en el bosque, una obra de teatre, on nou actors i actrius posen en escena alguns dels contes de l'escriptor Jorge Bucay. Personatges ficticis, històries insòlites, ambients naturals... representats a través de la tècnica teatral del mimodrama. Una tècnica que es caracteritza per un vestuari neutre i una escenografia quasi nul·la, ja que són ells mateixos qui donen vida als objectes i a tot allò que és animat. Per últim un toc màgic, els efectes de so executats en directe pel propi actor ens endinsen en aquest món màgic. Cada conte, cada història té una lectura moral i humana, d'aquesta manera el públic assistent pot reflexionar i buscar alternatives sobre diferents situacions plantejades en l'obra de Bucay. Un lugar en el bosque sota la direcció de Pere Farran, és el cinquè espectacle que ha muntat la companyia. S'han treballat clàssics de la literatura espanyola, la comèdia francesa, la Commedia dell'Arte, i en aquest cas el mimodrama. L'Elenc Teatral J. V. Foix assaja al Centre Parroquial de Sarrià i la formen una quinzena d'actors i actrius de totes les edats. I és que aquest és el principal secret de l'Elenc: gent de diferents edats, professions... que treballa junta sota la premissa del respecte, enriquint-se cada dia més a nivell teatral, però sobretot humà i personal. Actualment s'està assajant L'illa del tresor de Steven Soderberg, que es representarà el proper febrer de 2009.

ció estrictament musical com en el domini de l'escena.

Juliol musical sota la palmera

II **MARCEL OLIVERES**

A dia d'avui, ja totalment immersos en el curs, veiem les vacances com un temps llunyà en què ens recreàvem amb la caloreteta a la platja o a la muntanya. Tot i així, aquí a la ciutat també es pot gaudir del bon temps i de la fresca dels vespres d'estiu. Un bon exemple n'és la terraseta del Cafè O. La terrassa de Casa Orlandai que cada dia aglutina més gent del barri: joves, gent gran i famílies que s'asseuen al voltant de les seves taules com si fos un casino de poble on acudeix tothom a l'hora que li va bé; on s'hi apropa la gent tan sols per mirar si hi troba alguna persona coneguda, i és gairebé segur que hi trobarà algú amb qui fer-la petar. Què millor que un toc musical per acompanyar aquest moment de fraternitat veïnal en què es troba unit el barri prenent la fresca! Diversos músics van transformar les seves actuacions habituals en concerts de petit format; orquestres de folk quedaven reduïdes a un violí i un acordió o veritables grups rumbers passaven a ser cantautors animats, tocats pel cajón. La guitarra flamenca també va ser protagonista, tot acompanyada d'un cante profund que semblava que hagués d'esvel·lir les cordes vocals per sempre més. Tret d'un concert que va ser dedicat a la música de l'est, el cicle va recollir petites mostres dels corrents musicals barcelonins actuals.

Esperem poder seguir adeleitant-se doncs, d'aquest ambient durant els pròxims estius i tenir la sort que molts i diversos artistes s'apropin a la Casa Orlandai amb ganes de tocar-hi i fer de casa nostra un espai on gaudir de la música, dels amics i amigues i del barri. El cicle Juliol musical sota la palmera s'acomiaada fins l'any que ve, donant pas a activitats més hivernals que ens permetran recollir-nos en espais interiors i aprofitar-se de la reformada sala J.V.Foix durant la temporada de fred.

Festa Major 'o8 a Casa Orlandai

Absenta
espectacle d'humor literari
Núria Solina Quimet Pla
10 anys
8, 9 i 10 d'Octubre'08
21:30h casa orlandai

CASA ORLANDAI US DESITJA BONA FESTA MAJOR '08
DISSABTE 4 D'OCTUBRE
9h CAMPIONAT DE DÒMINO. Organitza: PSC Sarrià
11-01h MARATÓ DE RÀDIO. Plaça Pere Figuera.
12:30h ELS FOLLETS DE COLLSEROLA. Aperitiu amb el MOVI a la Casa Orlandai
20h SONES DEL MUEÑO ASTUR Organitza: Centro Asturiano de Sarrià
DILLUNS 6 D'OCTUBRE
21h CONCERT: 25 ANYS DE LA CORAL DE SARRIÀ
8, 9 I 10 D'OCTUBRE
21:30h ABSENTA. ESPECTACLE D'HUMOR LITERARI Teatre Toterreny
DIVENDRES 10 D'OCTUBRE
19-02h ÈTAULAT JORNADA DE DEBAT I CONCERT Taula de joves de Sarrià Sant Gervasi Plaça Pere Figuera.
DISSABTE 11 D'OCTUBRE
11h FUTBOLÍ INFLABLE Organitza: Secció de Futbol CP Sarrià
20:30h ESPECTACLE DE DANSA Organitza: Vàrium
21:30h SOPAR DE FESTA MAJOR Organitza: Cafè Orlandai
23h CONCERT DE FESTA MAJOR Standquartet, Nenè Gandaia i Clanmatuké

 Ajuntament de Barcelona
 Sarrià-Sant Gervasi

Casa Orlandai acull el Cicle Anna Ricci

II **MARCEL OLIVERES**

L'Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica (ACIMC) presentarà aquesta tardor la setena edició del Cicle Anna Ricci, de nosaltres a vosaltres. El 20 d'octubre es dona el tret de sortida a un mes i mig de concerts amb l'homenatge al director d'orquestra Antoni Ros-Marbà; que es farà a la Sala Mompou de l'SGAE. El cicle, que pren el nom d'Anna Ricci, qui fou presidenta de l'ACIMC i excepcional intèrpret, tindrà lloc íntegrament a la Sala J.V. Foix de la Casa Orlandai i compta amb actuacions d'intèrprets majoritàriament catalans com són: Anna Feu, Jordi Vilapriñó, Eulàlia i Ester Vela, Miquel Bofill, Carme Vilà, Montserrat Gascón, Xavier Coll, entre d'altres. En acabar els concerts donarem pas a les anomenades Trobades entre compositors i intèrprets, obrint així un

diàleg entre intèrprets, públic i compositors assistents per comentar les obres escoltades. També tindrem l'actuació d'artistes internacionals, de les quals en destaquem Niurka González i María del Henar Navarro arribades de Cuba per celebrar el concert d'intercanvi amb l'Institut Cubano de la Música. Aquesta anirà acompanyada amb la xerrada "Entremados de la música culta i popular cubana", impartida per la Dra. Míviám Ruíz Pérez, decana de la Facultat de Música del Institut Superior de Arte que es durà a terme a la Universitat de Barcelona. Enguany s'inaugura doncs, una estreta i amistosa relació amb l'ACIMC que esperem que faci arribar a Sarrià artistes catalans de renom així com facilitar a qui interpreta, un espai on trobar-se a gust.

Homenatge a Salvador Escamilla

El proper 9 de novembre a les 18 h es farà un homenatge a Salvador Escamilla, sarriànenç i defensor de la cultura catalana, al Teatre del Centre Parroquial, amb la participació de figures culturals rellevants i diverses activitats culturals i musicals. És una iniciativa conjunta del Consell Municipal del Districte Sarrià-Sant Gervasi i de diverses entitats del barri. Si voleu participar en aquest acte o fer arribar fotografies, documents, records, anècdotes,

etc relacionades amb ell, poseu-vos en contacte amb qualsevol de les entitats col·laboradores:
Associació de Veïns: associacioveïns@sarria.net;

Centre Excursionista Els Blaus: secretaria@elsblaus.org;

Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià: cpsarria@gmail.com.

avisos

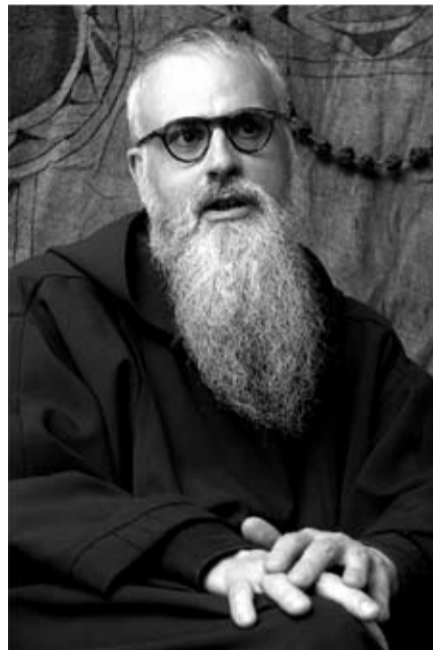

Fra Valentí Serra de Manresa

“Els caputxins són el segon veí més antic de Sarrià”

II TEXT: DANI CLAVERA II FOTO: EUGENI AGUILÓ.

Una llarga barba, ulleres rodones, una maleta i sempre, faci fred o faci calor, amb sandàlies. Durant anys i anys, l'he vist caminar sempre pels carrers Jaume Piquet, Ivorra o Monterols. No he sabut el seu nom fins pràcticament el dia de l'entrevista. És un més dels molts veïns que no en sabem res, però que el barri no seria el mateix sense ells. Puc dir que ha estat un honor poder parlar amb el pare Valentí Serra i Fornell, arxiver dels caputxins de Catalunya.

les Illes Marianes i sobretot a l'Amazones. Ens explica que els caputxins tenen una voluntat antropològica per preservar les cultures en perill. Només després d'entendre la nova cultura es pot arribar a saber com ensenyar millor la paraula de déu i així fer créixer la llavor que ja tenen totes les cultures.

Fra Valentí es passa bona part de la jornada a la biblioteca estudiant i fent recerca. Cada dia va caminant a una parròquia de l'exemple, assegura que es coneix pam a pam Barcelona de l'avinguda Pedralbes al passeig de

Sant Joan i del Passeig Bonanova fins al carrer Princesa. Torna amb el tren de Sarrià i quasi sempre passa pels carrers Jaume Piquet, Ivorra, Monterols, Trinquet fins arribar als caputxins.

Diu que coneix moltíssima gent del barri de tota la vida, però de vista. Al passar-hi cada dia ha vist la transformació del barri "de cop un dia et trobes amb un correfoc, amb els llums de Nadal. Als papers dels caputxins hi ha la història de molts sarrianeus: els Margenat, els Piquet ..."

(daniclavera@gmail.com)

“La revista més internacional de Sarrià és Estudis Franciscans”

“Aquí fem les coses amb mètode”

L'única relació que havia tingut amb els caputxins de Sarrià era d'haver participat en alguna activitat organitzada per monitors o nens de Paccs, i alguna missa. Fra Valentí Serra ens rep a la biblioteca dels caputxins de Sarrià. Anant fins al lloc de l'entrevista baixem per unes escales amb vitrines plenes de podríem dir-ne, i sense ànim d'ofendre, marxandatge franciscà.

Parlem de com farem l'entrevista, el primer que ens diu és "aquí fem les coses amb mètode primer parlarem del què vulgueu saber, després us ensenyo la biblioteca i després el museu". Ens diu que ell coneix poc el barri, que sempre està estudiant a la biblioteca, jo no m'ho crec.

Explica que els caputxins són els segons veïns de Sarrià, després de les monges de Pedralbes. Van arribar el 1578 i després d'una llarga exclaustació tornen el 1887,

“Conec moltíssima gent del barri, però de vista”

fins avui.

El pare Valentí Serra va arribar al barri l'any 1987 per fer-se càrrec de l'arxiu i del museu dels caputxins. És el centre d'estudi caputxí de Catalunya. Ens parla de l'esperit d'acollida de l'orde i recorda la famosa foto de 1927 on es veu com els frares donen sopes als pobres que s'acosten als caputxins. Des d'aquesta casa d'estudi, a més, es fa la revista de recerca històrica Estudis Franciscans, la publicació més internacional feta al barri, es distribueix per tot el món.

Hi ha documents del segle XVI, manuscrits, impresos incunables, cartes... la història de Barcelona, de Catalunya i sobretot de les missions. A la Guaiana al segle XVII, Centre Amèrica, Filipines,

UN MUSEU DESCONEGUT

Amb reserva prèvia (tel. 932043458) és possible fer una visita al Museu d'Art Precolombí que hi ha als caputxins. Mapes, instruments de música, ceràmica o treballs de cistelleria són algunes de les obres que s'hi poden trobar. Com diu el pare Valentí és una mostra més qualitativa que quantitativa. A la plaça, a més, hi ha la pedra de Santa Eulàlia, d'època romana. La llegenda diu que la feia servir la Santa per pujar al cavall.